

noget mere. Det maa findes rimeligt, da Ejeren ikke selv bestemmer, hvilken Dag han skal aflevere sin Valuta, at han under ingen Omstændigheder faar mindre end Dagskursen. Det er heller ikke Hensigten, at Valutaegaliseringsfonden skal have anden Fordel af at overtage denne Valuta end den, at den kan stilles til Raadighed for andre og bedre Formaal. Endvidere bestemmes det, at Køb og Salg af Valuta fremtidig kun maa finde Sted gennem Valutaegaliseringsfonden, Nationalbanken, de fire private Hovedbanker samt gennem Banker, Bankiers og Vekselerere, der hertil har faaet Bemyndigelse af Valutacentralen, men denne Kreds er jo ogsaa saa omfattende, at her ikke bliver Tale om at fratage nogen deres normale og berettigede Erhverv. Endvidere er det bestemt, at den, der misbruger denne Bemyndigelse, kan den fratages, dersom man mener, at Forholdene giver Anledning dertil. Tillige indføres der en Regel om, at alle, der handler med fremmed Valuta, skal føre autoriserede Bøger i en bestemt Form. Det vil lette Kontrollen med, om den fremmede Valuta, Vekselererne handler med, bruges til Formaal, som man anser for nyttige.

I Lovforslagets § 6 bestemmes det, at man kan forlange, at Køberen forelægger Attest fra Valutacentralen for, at Indkøbet af fremmed Valuta sker enten til Dækning af Vareimport eller til et Formaal, der er godkendt af Centralen. I samme Paragraf bestemmes det, at den, der ønsker at købe fremmed Valuta til den kommende Børsnotering, en Time før Noteringen skriftligt skal opgive for Nationalbanken, hvilket Kvantum han ønsker, og hvilket Formaal han har med Valutakøbet. Nationalbanken tillægger denne Bestemmelse stor Betydning, fordi den vil hindre Spekulanter i at gribe ind, naar de maaske under Noteringen mærker, at Tendensen gaar i en bestemt Retning, og derfor mener det heldigt at foretage Indkøb; det vil de ved denne Bestemmelse afskæres fra, og man maa mene, at den vil virke med til, at der ikke sker saadanne store og pludselige Spring i Valutakurserne, som vi nu kender.

Endelig bestemmes der i Lovforslagets § 7, at Overtrædelse af Loven og Forskrifterne straffes med Bøder fra 500 til 50 000 Kr., eventuelt Fængsel. Det er jo ret haarde Straffe, men det er naturligt, at den, der i en Tid som nu handler mod sit Lands Interesse ved at disponere over fremmed Valuta paa en saadan Maade,

at det er til Skade for hele Samfundet, lider en haard Straf. Da Kontrollen altid vil være noget vanskelig, er det rimeligt, at Straffebestemmelserne er noget strenge, og jeg vil antage, at de vil blive brugt strengt; i hvert Fald vil jeg finde det naturligt, at den, der handler mod en saadan Lov, straffes meget strengt.

Jeg vil anbefale dette Lovforslag til det høje Tings velvillige Behandling. Jeg tror, det vil være af Betydning, at man kender, hvilke Beholdninger af fremmed Valuta der er her i Landet. Jeg lægger egentlig Hovedvægten paa det, at man faar at vide — det kan være vejledende for de andre Beslutninger, man agter at træffe —, hvor store Beholdninger af fremmed Valuta der er her i Landet, om der er mere, end man skønner rimeligt. Det vil i hvert Fald være umuligt at faa det at vide, uden at man har en saadan Adgang til at faa Oplysninger derom.

Det andet lille Lovforslag, jeg har den Ære at fremsætte for det høje Ting, har ikke den samme Aktualitet og har ikke nogen større Betydning — det ønsker jeg at fremhæve — valutamæssigt. Det hedder *Forslag til Lov om Ændring i og Tillæg til Forordning af 8. Juni 1839 indeholdende nærmere Bestemmelser angaaende fremmedes Handelsberettigelse*. Forslag om Ændring i denne Forordning har gentagne Gange været fremsat i dette høje Ting, men er ikke blevet færdigbehandlet, og dette skyldes sikkert bl. a., at det har været noget vanskeligt at komme til Enighed, om at faa ændret forskellige Bestemmelser, som man maa indrømme er noget forældede. Naar man ved nærværende Forslag har indskrænket sig til at foreslaa Afgiften forhøjet, Kontrollen skærpet og Bøderne forhøjet, har det sin Grund i, at selve Forordningen er til Behandling i en nedsat Næringslovskommission, som allerede er dybt inde i Arbejdet, og jeg vil meget anbefale, at man undlader at komme ind paa Forordningens Detailler, for det vilde sikkert have til Følge, at det vilde kræve megen Tid at faa Lovforslaget gennemført. Det foreslaas her at forhøje Afgiften fra 160 til 400 Kr. for et Hovedadgangsbevis for en fremmed Handelsrejsende, der repræsenterer eet udenlandsk Firma; hvis han repræsenterer mere end eet Firma, koster det kun Halvdelen for hvert følgende. For herboende Personer der har Borgerskab, og som betaler Skat, foreslaas der kun den halve Afgift. Det vil være rimeligt, at de ikke betaler saa høj en Pris som de udenlandske; helt at